

In vino

Het plein krult zich op in de bolling van mijn glas,
de huizen hangen aan hun enkels in de wijn.
De wereld op zijn kop – maar ordelijk en klein.
De zon rolt op de bodem en in de lucht groeit gras.

Alles is meteen zoveel beter te verteren
wanneer je door een wijnglas kijkt.
Zelfs jij en ik op een terras: daar lijkt
van buitenaf niet veel aan te mankeren.

Zie ons klinken, lachen, zorgeloosheid faken.
Je weet toch, lief: dit is een zijstraat
die veel te achteloos voorbijgaat
aan dochters, partners, hypotheken.

Mijn hoofd is zwaar van al wat ik niet zeg
over dichten, dromen en verwante zielen:
onzalige gedachten in een file.
Ik kus je op de wang en wankel weg.

Plots helt het wegdek, gevels buigen rond,
het voelt of iemand naar mijn enkels graait.
De wereld kapseist en ik bungel, alles draait.
Grimmig deint de diepte, de maan rolt op de grond.

